Ֆ. ՏԱՐԻ 2909 ԹՈՒՂԿԱՆ ՀԱՅՈՑ 5 ՍԱՀՄԻ 4386 14 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 1893 16 ՐԻՊԻԼ, ՈՒԹԸՐ 1311 ՀԻ ԳՇԱԲԹԻ

20 ՓԱՐԱ.

ՆԱՄԱԿ ԿԱՄ ՈՐ ԻՒՐ ԻՄԻ ԳՈՒՅԹԻՒՆ ՊԻՏԻ Է ՈՒՂՂԵԼ,
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Գալաթիա, Կ. Պոլիս

Direction du journal AREVELK
Galata, CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

Քաղաքական եւ Ազգային

20 ՓԱՐԱ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ համար Տարեկան վճարեկան արժէք 150
» » Վեցամսեայ » » 75
» » Եռամսեայ » » 40
Օսար երկիրներ Տարեկան մեծ 56
» » Վեցամսեայ » 28
Ընծիր թուղթ տալու պատճառով տարեկան Օսմ. Ոսկի 2
Դատարաց թղթակցութեան համար տողը Դրուշ 50

Խմբագրութեան ուղղուած նամակ կամ այլ գրութիւն
ետ չի տրուիր։

Les annonces sont reçues
AUX BUREAUX DU JOURNAL

Կ. ՊՈԼԻՍ, 14/26 ՀՈԿՏ. 1893

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ՄԱՐԵՇԱԼ ՄԱՔ ՄԱՀՈՆԻ յուզարկաւորութեան առիթիւ արտասանած ճառին մէջ, Պ. Շարլ Տիւբիւի յիշեց հանգուցեալին գործունէութիւնն իբրեւ քաղաքացի, իբրեւ հանրային մարդ և նախագահ Հանրապետութեան։ Մաք Մահոն ուղղամտութեամբ ի կիր արկած էր իշխանութիւնն և ապա օրինակելի արժանապատուութեամբ քաշուած էր իշխանութենէ։ Մեռնելէն առաջ ի-մացաւ որ Ֆրանսա՝ իւր նոր կացութեան մէջ՝ հաստատ գրաւական մը գտած է խաղաղութեան, որուն պէտք ունի Եւրոպա։ Հանգուցեալը բերկրութեամբ տպշունեց Ֆրանսուա Հանդէսները, որոց բարոյական նշանակութիւնն հասկցաւ իւր զինուորական և հայրենասէրի սիրտն։ «Իւր մարմինը փոխադրելով Ինվալիտի զինուորական հաստատութիւնն, իրենց սուգը Ֆրանսայի սուգին կցորդող մեր բարեկամներուն ցոյց կուտանք թէ Հանրապետութիւնը դիտէ կուսակցական վէճերէ վեր բըռնել Ֆրանսական երկրին սուրբ պատկերն և հանրային շահը»։ Պատերազմական նախարար Լուտովիկոն զօրավար յանուն բանակին ներբողեց անուանի զօրապետն, յիշելով անոր քաջագործութիւններն, և հաստատելով թէ՝ նոյն իսկ իբրեւ Հանրապետութեան նախագահ՝ Մաք Մահոն միացած է հաւատարիմ և անսոգիւտ զօրական մը, օրինապահ, պատուասիրտ և հայրենասէր։

ՖՐԱՆՍԱ ԵՒ ՌՈՒՍԻԱ.— Ֆրանսական կառավարութիւնն ուզեց արտասովոր նուէր մ'ընել Ավէլան ծովակալին։ Հրամայեց Ազգային Մատենադարանի վարչութեան որպէս զի հազուագիւտ ձեռագիր մը նուիրէ ռուս ծովակալին։ Մատենադարանի Պ. Լէոթոլ Տըլիլ ընտրեց գրէթէ անընթեռնլի դարձած պատկան հին ձեռագիրը մը, որ Ռէնէ Փարիզ բերուած էր 100 տարի առաջ, 1789ի դէպքերուն ժամանակ։ Ինչու թեամբ հասկցած էր թէ այս ձեռագիր մատենին վրայ Ֆրանսայի հին թագաւորք կանոնական երդումը կ'ընէին իրենց թագադրութեան պահուն։ Ի այն ժամանակ Ռէնոի մէջ եկեղեցականք կը կարծէին թէ այս գրէթէ անընթեռնլի ձեռագիրը Ատտուածաշունչի ամենահին ձեռագիրը մ'է։ Փարիզի լրագիրք այս առիթիս կ'ըսեն թէ «Այս գեղք ցոյց կուտայ Ռէնոի վաղեմի Արքեպիսկոպոսներուն հմտութեան չափը»։

Ի ՓԱՐԻԶ.— Ռուսաց գալատեան առթիւ լրագրաց հաճամտութիւնն երկար չտեւեց։ Պ. Կոպէի Բէրէր Ռէէ-ալէ Ֆըռնեզ ժողովրդական 10 փարանոց թերթին մէջ գործակցական կուսակցութեան պարագլուխներէն Պ. Ալման լաղք բարձաւ ռուս հիւրերուն գալստեան առթիւ այսքան չափազանցութիւն ըլլալուն դէմ, և բաւ միջնակարգ հարուստ դասին որ քիչ մ'ալ գործաւորներուն վիճակը մտածեն։ Բայց ճիշդ ատանի չգրեց։— Անդիմադրելի ձայն խօսքեր գրեց, նոյն իսկ նախատուից բառեր գործածեց, հեգնելով ֆրանքֆուռտս հանդիսաները։ Պէտք է տակաւին ըսել թէ այս մարդուն պէս մտածող Ֆրանսացիք հազուագիւտ կը գտնուին, գէթ ի վերին երեսս, մարդոց մէջ։

ԿՈՒՆՑՈՒԻ հանճարին աքանչացողներէն մին էր Վիքթորիա Թագուհին, որ լաւ երաժիշտ է, և չատ կը սիրէ մանաւանդ կրօնային երաժշտութիւնն, յորում անուանի վարպետ մ'եր կունց։ Լսելուն պէս Ֆրանսայի արուեստագէտ մը մահը, Թագուհին Պալմորըլի գլուխէն հեռագրեց առ Լորտ Տըֆերին։— «Այս վայրկենին կը լսեմ մէկ կունց մեռէր է։ Խնդրեմ, առ տիկին կունց և իւր ընտանիքին հաղորդեցէք իմ համակրանքս և խորին վշտակցութիւնս։ Անգարմանելի կորուստ մ'է։ Այն մեծ վարպետին գործոց համար ամենամեծ աքանչացում կը տածեմ։»

ԻՏԱԼԻԱ.— Նախարարապետ Պ. Ճոլիտդի քաղաքական հաղկերոյթի մը մէջ ի փիէմոնդէ արտասանած ճառով, հաստատեց թէ Իտալիա գանձային դժուար կացութեան մը մէջ կը գըտնուի, բայց ապահովցուց թէ կառավարութիւնն հետամուտ է զարմանը գանելու, և բոլորովին խաղաղասէր ընթացքի մը կը հետեւի։ 1884—85էն 1892—93, Իտալիա իւր եւմացոյցին բացը տարեկան 250 միլիոն ֆր.էն իջուցած է 14 միլիոն ֆր.ի, և երկաթուղիներու շինութեան տարեկան ծախքն ալ 266 միլիոնէն 29ի իջուցած է։ Բայց սոսկալի պայքար մը կը մղուի Իտալիան վարկին դէմ։ Իտալիան արժէքաղին (որ գեռ քանի մը ամիս առաջ 94 էր և այսօր 83է վար կը գտնուի) կտրելու Իտալիոյ Թշնամիք միշտ կ'աշխատին։ Ինքնապահպանութեան միջոցները ձեռք առնուլ պէտք է։ Գրաքախտապէս, գրաւական տալքերու-թեան առիթաւ (այսինքն՝ թղթադրամին երեսէ իւրաքը) ծանր գժուարութիւն մ'է իտալիան գանձուն համար, որ ամէն տարի մեծաքանակ ոսկեդրամ պիտի վճարէ օտարներուն իբրեւ արժէքներու տոկոս, և այս ոսկին ճարելու համար կառավարութիւնը մեծաքանակ -չէք վճարել կը հարկադրի։ Հետեւապէս, կը խորհուի մաքսերն հնչուն դրամով գանձելը որով գանձին մէջ ոսկի միշտ կը գտնուի, և տէրն չի մեռ օտարներու այն երկիւղին թէ տոկոսները վճարելու համար նոր փոխառութիւն կ'ընել պիտի հարկադրի Իտալիա, երկիւղ զոր գիտենք կ'արծարծեն Իտալիոյ թշնամիք, նոր հարուած մը տալու համար։ Մարքերն հնչուն դրամով գանձելէն ետք, (այսինքն՝ մաքսատան մէջ թղթադրամի անընդունելի հաչակելէն ետք,) տուրքեր պիտի հաստատուին կամ ուելցուին, եւմացոյցին բացը գոցելու համար։ Ժառանգութեանց վրայ տուրքը պիտի ուելցուի, մեծ ժառանգութիւններէն ուելի մեծ քանակութեամբ տուրք առնելու համար, և տարեկան 5,000 ֆր.է ուելի գուտ հասոյթ ունեցողներուն վրայ յատկացուելիք տուրք մը պիտի հաստատուի եկամտի, այնպէս որ հասոյթին քանակութիւնն օրըստ ուելի ըլլայ՝ նոյնքան բարձր սակով մը որոշուի և առնուի եկամտի տուրքն։ Այս կերպիւ կ'ուզեն յուսացնել տարեկան 40 միլիոն ֆր։ ուելի գանձել, որով կը վերահաստատի եւմացոյցի հաւասարակշռութիւնը։

ՀԱՆԻՒԱՅԻՆ ՊԱՐՏՔՆ ԻՏԱԼԻՈՅ 1860 ին 97 միլիոն անգլ. ոսկի էր, 1870 ին 332 միլիոն, 1881 ին 393 միլիոն, 1882 ին 446 միլիոն և 1892 ին 484 միլիոն անգլ. ոսկի։ Թէպէտ տակաւ 100 ին 5 է, բայց 13 առ 100 եկամտի տուրքին ներթակայ ըլլալով, 5 ոսկի տակաւը կուգայ 4 անգլ. ոսկի և 7 չիլինի։ Տարեկան 367 միլիոն ֆրանք տակաւ կը վճարուին Անգեայ տարի իտալիա 155 միլիոն ֆր. օտար երկիր զրկեց օտարազգի արժեւորաց վճարուելու իբրեւ տոկոս։ Ի Ֆրանսա զրկեց 43½ միլիոն ֆր., Գերմանիա՝ 32 միլիոն 300 հազար, Անգլիա, 10 միլիոն ֆր։

ՔԷՆԹԻ ԼՈՒՑՏի խորհրդարանական խմբագիր Տքթ. Տէօյչ «կայծակնահաս» ուսա հետախոյզ. քանի մը ժամուան մէջ։

ՖՐԱՆՍԱՑԻ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆՔ իրենց ապրանքներուն ահ-ելոյզ ընելու հանճարեղ միջոց մը գտած ըլլալ կը կարծեն, անուանի-նելով նմայ գրկելով Լուսերան, իբրեւ «հայրենասիրական նուէր»։ Ուսելիք խանիք բաներուն ըսելիք չկայ։ Գինիի, գարեջուրի տակառներն և ծխախոտի ու սիգարի կամ սիգառէթի տուփերն պարծելի են անչափ։ Բայց ուրիշ ապրանքներ (օրինակի համար՝ անուտիներով կօշկակներ,) այնքան անօգուտ են և այնքան մեծ տեղ կը բռնեն չգիտնուելու մէջ, որ ուսս ծառագիր վարանիլ մնացեր են թէ ինչ ընեն։

ՓԱՐԻԶԻ ԱՐԲԵՊԻՍԿՈՊՈՍը, Ռուսաց կարդինալ, որ իւր արքեպիսկոպոսական պարտաց մէջ ընդունեց Ավէլան ծովակալը, կը մնանակցի Ֆրանսայոյց հայրենասիրական ուրախութեան։ Ռուս հիւրերուն գալստեան առթիւ, հովուական մ'ուղղեց իւր թեմին եկեղեցականաց, որով կ'ըսէ։ «Երկրագ Ժողովուրդս այս օրուան գալուն և հայրենասիրական միութեան մէջ կը տեսնենք Աստուծոյ մէկ օրհնութիւնը մեր երկրին համար, և բովանդակ եւրոպիոյ համար խաղաղութեան և ապահովութեան երաշխաւորութիւն մը։ Հանդիսութեան բաղձանքին խարգման կ'ըլլանք, պատուիրելով որ վաղը բոլոր եկեղեցեաց մէջ հանդիսաւոր պատարագ մատուցանեն։ Մեր անձամբ ներկայ պիտի ըլլանք Մոնմարտրէի մայր-եկեղեցւոյն մէջ նոյն արարողութեան։»—Այս պաշտօն տեղի ունենալու, յետ որոշ ամիս եկեղեցեաց մէջ կատարեցաւ հոգեհանգիստ ի յիշատակ Մաք-Մահոնի։ Փարիզի Հրեաներն ալ իրենց սիւնակներու մէջ ազօթեցին Ռուսաց համար։

ՓՈՐԻԶի ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹԻՒՆն, օտարաց գիւրագրգռութեան տեղի չտալու համար, ի Շանզ Էլիզէ գանուող Սգրազգեստի արձանին վրայէն վերցուց Նախկին Ֆրանսայի Հայրենասիրաց Դաշնակցութեան զինանշանն, որ այս արձանագրութիւնը կը կրէ. «Ֆ. Դ. 1870—18...» ի Փարիզ տիրող հայրենասիրական խրախճանութեանց առթիւ, այս արձանագրութիւն Ռուսաց կամ Ֆրանսայոց կողմէ կրնար անպատշաճ ցոյց մը յուսալ թերել։ Օտարազգիք ևս կը գովեն Ֆրանսայոց այս զգուշաւորութիւնն իրենց հանդէսներուն մէջ։

ՎԻԵԹՆԱՄ.— Գիտակեան այս իշխանը, հռչակաւոր Բրոճ. Վիրխով, անցեալ չաբաթուն իւր ծննդեան տարեդարձը տօնելուն առթիւ, Պերլինի Թժկական Համալսարանէն պատուոյ վկայագիր մը առաջ, յորում ըսուած է թէ Վիրխով «իշխան մ'է բժշկաց մէջ, լոյս մ'է, զարդ մ'է Հումանարանին համար»։ Պերլինի Գիտակեանց Ակադեմիան, քաղաքային իշխանութիւնք, գիտան և օտար Համալսարանք տանք խնդակցութիւններ զրկեր էին իրեն, Թայսին է թէ երեսփոխանական վերջին ընտրութենէն ետք Վիրխով յաղթօսեցաւ գործատրականներէ և չկրցաւ անգամակ իր Կայսրութեան խորհրդարանին (Ռայխսթակին)։ Բայց անգամ կը Ձեայ Բրուսիոյ երեսփոխ. ժողովոյն կամ Լանդտակին։ Այս հանգամանքով իւր ընտրական չրջանակին մէջ ճառ մը արտասանելով, Վիրխով յիշատակեց «չատ բաղաքականութիւնը» զոր Պիսմարք սկսած է, և յորմէ Ծեռնդառած են։ «Վերկրպարծականք» որք միայն երկրագործներու չահը մտածելով, կը հակառակին առևտրական պաշտպանութեան։ Նոյն քաղաքականութենէն ներչնչուած են գործատրականք և հակահրեականք։ Քընտրատեալով խորհրդական պատանութեան դէմ մղեալ պայքարին, ըսաւ կրօնական կռիւներու վտանգներն և մտքնելով որ գիտան ժողովուրդը ցմիշտ գերծ մնայ։

ԱՆԳԼԻԱ ԵՒ ԻՏԱԼԻԱ.— Հաւանայ կառավարութիւն որոշեր է զի գարնան իտալիան Նեապոլեմբ մի Անգլիա երթայ, և այցելով Բորդամաւի և այլ անպ. նաւահանգիստներ, փոխադարձ այցելութիւն ընէ անպ. նաւատորմին։

ԿԻՆ ՋԻՆՈՒՈՐ.— Ե'ՀԼՈՒ (Մխայ. Նահանգ մէջ) այս օրերս պիտուր մը մեռաւ, զոր խաղէին ատաչ ըսա օրինի մարմինը քննելով, պիտուրական իշխանութիւնն առաչին անգամ տեսկացաւ թէ այր մը չէր այլ կին մ'էր։ Անունն էր Ճէք Եորկենզեն։ Դանիացի էր, և իրեւ Դանիացի պիտուր Շլեզվիկ—Հոլշտայնի պատերազմին մէջ պատերազմելով Բրուսիացւոց և Աւստրիացւոց դէմ, քաջութեան վկայական էր։ Ապա Ամերիկա անցնելով պիտուրութիւն ըրած էր և տրամատարներուն համարման արժանացած։ Ետքով արհեստ պատած, և վերջապէս հեծելազօրաց գունդ մը ժողով ած էր. զի ոստանին կը սիրէր պիտուրական ապարէզն, և այս պաշտօնին մէջ մեռած է, առանց բնաւ յայտնելու թէ կին մ'էր։

ԱՅԼԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՂԱԿՈՒԹԻՒՆ

Սակայն հիմա այդ սովորութիւնն փոխուած է, ան չէ նուազ կայ, ան չատ ընկերներ կան՝ հրատարակեալ հետեւաբար քիչ են։ Ա.յժմ Ռուսաստանի երթատարգութիւնը ուրիշ բան մը կը խորհի, այն է հրատարակել միայն պահի արարողութեան ժամանակ ներ կայ լինին, և իրենց թէ մը կամ անուշեղէն մը տրամցուելով մեկնին։ Մի քանի երեսատարդներ որը նշանուած են, որոնց են իրենց հարսնիքին այսպէս ընել, որով ատիի օգտակար և ատիի տարի կը լինին։

Ներկը սովորութիւն մը գերհզանոց երկրագոյ սովորութիւնն է, որ տարին 4-5 անգամ տեղի կ'ունենայ։ երբ մեծերոյն օրերն կը մտածեան, բազմաթիւ ընտանիքներ՝ ընդհանրապէս կանայք, մեծ պատրաստութիւններ կը տեսնեն, բայց ինչ պատրաստութիւն —գարձեալ տեղւոյն պատրաստութիւն, հարևանքէն ատիի ճոխ՝ որովհետեւ հանրային սեղան մ'է այս անգամ։ երբ մեռելները կ'օրհնեն, կը տեսնես բազմաթիւ գաշտային սեղաններ պատրաստ՝ հարիւրաւոր կանայք կը ճաշեն։ Բայց այս սովորութիւն ալ փոխուած է, փոխանակ կերակուրներ տանելու, տնոր տանակը տեղւոյս ազգատիրութեան կը յանձնեն և կամ բան իսկ իրենց ձեռքով կը բաշխեն զոյն ազգատաց։ գովելի չէ։

Մի քանի գաւառներ պատուիրած եմ որ գեռ այդ գաւառներու հայ հասարակութիւնները կը խրատեն հին և անօգուտ սովորութեանց մէջ։ յուսալից ենք որ Ռուսաստան օրինակ լինի այդ գաւառներուն, եթէ այս սովորութենէն հետ բառնայ նաեւ կրթական գործին դէմ յարուցուղ արգելքներն։

Մ. Տ. ԵՂԻԱԿԵԱՆ

ԴԱՒԱՌԱԿԱՆԻՆ ՍՈՎՈՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՐՍԱՆԻՔ Ի ՀԱՅՈՑ ԳԻՒՂ ՆԻԿՈՄԻԴԻՈՅ

Բ.

Գալով «գիւղատաեր», կէս գիւղերը քաղաք ժամ անցնելով փնասն ու կինքահայերը բաց ի ճերմակեղէնէ յատից ցգլուխ կը մերկացնեն, լաւ ձայն ունեցող մի քանի անձեր բարմութեան միջեւ կանգնելով՝ հանդիսից իւրաքանչիւր կոգորն վրայ հեռաւոր երգը կերգեն. «չապիկ հագուցէք մեր այս մանկանկին, աեր չնորհաւոր մեր նոր փեսային». բայսիայք կ'աղաղակեն ըսելով «Ախօրհ՝ չնորհաւոր աղաղչ» և ապա կը գնատարան երկուքն ալ. փեսային յետ գգնատարման պարտաւոր է ներկայ եղողներուն ամենուն ալ ձեռքն համբուրել անոնց օրհնութիւնը խնդրելով, և կը ցրուին։ Երեկոյքին առաւօտ է. երբ ամէն կը պատրաստ որ գիւղիս մէջ 10—12 հարսանիք մէկէն կը լինին, այս պատճառաւ յարմար պատաւած է լոյս աչքով պատկել հարսերը. մի միչերը կնքահարդ անտարբերութեան պատճառաւ հարսերուն կարգը չխոթելով անտեղութիւնը կը ծագին. ուրմ առաւօտեան Ցրդ ժամուն թոռած է պատկը Գիւղիս հարսերուն կտած առատապաղը, բազդատմամբ Պոլսոյ հարսերուն, չատ անտանելի է։ Երիցուհին երկաչքերի առատ կարսի տակն երթալով մը դնէ անոր գլուխը բոլորակաձեւ թագ մը՝ մատաղ գմբեթաւոր, և անոր վրայ ալ մատաղահայ հատ քաղ մը ձգելով՝ խեղճ հարսին գլուխը կը բանտարկէ. գատապարտելով գինք այդ ծանրութեան տակ մնալ մինչեւ թագվորացի երեկոյին։

Երիցուհին հարսին քով խղալով, այժմ երթնեք փեսայի տունն. հարսնեւորք պատրաստ են և կը սկսինք քայլել մեր հետ ուենալով փեսայն և կնքահայրը։ երգելով ու պարելով ամբողջ գիւղին չրջանն ընելէ վերջ կը հասնինք հարսի տան դրան առջեւ. զարմանալի կէտ կոս է. ահա կը սկսի ղուռը չգիտի բանտարկի կռիւը. երկար բարակ կը սպասենք հոս, մինչեւ որ «գատաղը իրենց խըրոք առնեն» (!). խաղաղութիւնը կը տիրապետէ՝ փեսային կողմէ մի քանի մէկտա խոստացութեամբ։ դռները կը բացուին, կը մտնենք ներս. մինչ փեսայն ատքը կը դնէ սանդուխի առաջին բարդրան վրայ, սպասաւորներէ մին անվնաս մի քանի ոսկիներ կը սրսկէ գլխուն վրայ և այնպէս թող կուտայ որ վեր հնէ. քահանայն չուտով կը կատարէ ձեռնադրութիւնն և զատ կ'իջնենք. հոս սովորութիւն մ'ալ է գոնէ դնել կուտան հարսին, այն է՝ երեսը գրան գարձնել տալով երեցս երկրպագութիւնն ընել կուտան, և պատաւ կին մ'ալ ի վերուստ ատ մը կրկին կը նետէ երկրացոյց վրայ, ըսել ուզելով թէ գուք ալ այս հատիկներուն պէս ածկեցէք և բազմացարուք։ (*)

(*).—Երեսպատուց մէջ ալ բրինձ նետելու սովորութիւնը կայ։ Վիքթորիա Թագուհւոյն Թագան (Եորքի գքսին) ամուսնութեան առթիւ կարգացինք Աբէ-Եւլի մէջ թէ Անգլիոյ արքայական գերդաստանին անդամք ափերով բրինձ նետեր են հարսին ու փեսին վրայ։

ԺԱՆ ԼԵՌՄԻՆԱ

ԲԱՐԻՉԻ ԳԱՅԼԵՐԸ

ՄԱՍՆ ԱՌԱՋԻՆ

ՄԵՌԵԱԼՆԵՐՈՒՆ ԱԿՈՒՄԲԸ

—Տիւլո՛ւ, կանչից Պիքաո։

—Այսօր իմ, վարպետ, ըսաւ հկան դուրս ելլելով կափուչէն, ուր լաւ մը արթած էր։

—Միրուկս, կծիկը պիտի դնես ասկէ և քանալին գրանը տակ դնես։ Ձեմ ուզեր որ պղտիկը գտնէ բու հետդ։ Ասկէ ետքը, ժան մօրեղբայրը անհետ ըլլալու է։ ԵԹԷ ուզէ, կրնայ վնասել։ Ալ Տիւլու չիկայ։ Նոր դեր մը կը յատկացնեմ քեզի։ Ա՛հ, կարծեմ Գայլերը չպիտի արտնջան և քէ գործ պիտի գտնանք իրենց։ Գալով Քոսքպելի և Մովիլլերի զաւկին, Պիքաո պիտի չարտնակէ հկոյ անոր վրայ, պատուհան Պ. Մանքալի մէջտղավ։

Եւ վայրագ ծիծաղ մը խուսափեցաւ աւազակին կուրծքէն։

ԺԱ.

ՄՈԼՈՒԹԻՒՆԵՐՈՒ ԴԱՇՆԱՒՈՐՈՒՄ

Այսօր իսկ գեռ Փարիզի մէջ կայ տեսակ մը ոխակ որ կը նմանի թէ՝ Ֆլամանեան պղտատանիրուն և թէ լոնտոնեան հրապարակներու։ Հոն կարծես ամէն ատմոսկ կը մեռնի։ Ոչ Շօսէ-Անթէնը իր ազնկապոյտ առուտուրով, ոչ Սէն-Լազար փողոցն իր գործերու առատութեամբ չեն խռովիր այս անկիւնը, նեի նեղ, ծառերու տակ կըծկուած, որոց գոյութեանը հաղիւ գիտակ են քաղաքացի մարդերը իրենց անձնասի ըլլալով Քափուկութիւնը — միակ իրական ուրախութիւնը վարիգոյին։

Կարճ, ինքիվրայ գարձող փողոց մըն է, ծայր չունենալով որպէս զի ելքի մը յանգի։ Ոչ ոք կ'անցնի անկէ, վասնզի ոչ ոք պէտք ունի անկից անցնելու. ոչ մէկ ճամպայ կրնայ կարճցնել. ասկէց գատ, անոր ձէր էչու կունակի կը նմանի, ինչպէս կ'ըսեն կառապանները։ Հետեւապէս, հետիոտն և ձիաւոր չեն անցներ անկից։ Անոր յանգող երկու փողոցները կ'ամբողջացուէին անչարժութիւնը Թուռ-ու-Ցամ փողոցն է այս, Պանչ փողոցին և յա Ռոշֆուքօ փողոցին մէջտեղ։ ԵԹԷ այսօր հանդարտ է, ո՛րչափ եւս առաւել ասկից երեսուն տարի առաչ, այսինքն այն տանն երբ տեղի կունենան մեր պատմած դէպքերը։

Բիկալ փողոցին անկիւնը, դառնալով դէպ ի Սէն-Լազար փողոցը, վերածնութեան ոճով տաղաւարի մը պատչամը կը տեսնուէր, երբ դուրս կելլէր ծառերու դանդուածէ մը ետեւ ծածկուած։ Ճակատը կը ներկայացնէ երեք մասերէ բաղկացեալ ձեւակերտութեան մէջ։ բայց թուածներ կ'պարէր, և ակնախտիղ ապրուստութեամբ այս մարթին տակ, ուր կը բազմանանէր երակներուն կապոյտ գոյնը, կը տեսնուէր առոյգ և տաք արեան վազքը։ Աչքերները գոց էին. բայց կոպերնէն, որոնցմէ երկար թարթիչներ կ'կախուէին, մետաքսեայ ծոպի մը պէս, ճառագայթ մը կը սպրդէր գոգ, թէ՛ փորձիչ թէ կախարդիչ։ Կիսանգրին, ընդ առաջ կարկառած՝ կնոջ դիրքին պատճառով, ուներ ձեւի այն յատակութիւնը զոր հնադարեան քանդակագործներուն գիտէին տալ իրենց անմահ արձագրութիւններուն։ Եւ ոսկեհիւս ու ծանրագին քարերով բազմատած մեծակ մը սև պատմուճանին տակ, որով պլուած էր, կազդապարած իրանը արուեստագիտական գործ մը կը կարծուէր։ Եւ սակայն, իր ծիրանագոյն չուրթերուն վրայ, որոց միջեւ կը փայլէին մարգարիտներ, մարդ ժպտ մը կը փնտռէր գեղափթիթ ու գրեթէ անփոյթ։ Մանկամարդ աղջիկ մը, գրեթէ մանկուհի մը չէր այլ կին մ'էր։ Անունն էր Ճէնի Եորկենզեն։ Դանիացի էր, եւ իրրեւ Դանիացի պատերազմին մէջ Շլեզվիկ—Հոլշտայնի պատերազմին մէջ։ Գեղեցկութեան թագուհի պիտի կոչուէր, եթէ ամենքն ալ համաձայն չըլլային որ իր խանդը գուցէ մտած էր ոսկեայ գեղի հետապատիկներուը քունին։ Ցերեկ, երբեք մինչեւ ատեն անկողնի մէջ չէր մնար։ Ամէն առաւօտ կանուխ կ'ելլէր, կ'երթար ծովեզերքը, կ'առնէր ծովային լոգանք մը, ապա կ'երթար ձիարշաւ ընելու։ Ամէն ինչ կ'ընէր ինքնին, առանց ուրիշի մը օգնութեան կարօտ ըլլալու։ Ինչպէս ամէն ազատ կին, ինքնին կը հագնէր, կը հանէր, կը սանտրէր իր մազերը, կը կոշկեր իր ոտքերը։ Ամէն ինչ ինքնին կ'ընէր։ Ոչ ոք կը ներկայանար իր ննջարանը առանց իր հրաւէրին։ Ոչ ոք կը համարձակէր իր ննջարանին մէջ ծխել

Վերին լուրեր

ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐՈՒԹԻՒՆ — ԲԱՐԵԿԱՄՈՒԹԻՒՆ

Ներկայ տարուան Մարտ ամսոյ 1-ին Ս. Էջմիածնի Մայր Տաճարին մէջ տեղի ունեցաւ Ս. Պատարագ, որուն ներկայ էին Ամենապատիւ Վեհափառ Հայրապետը, Ամենապատիւ Սրբազան Եպիսկոպոսներ, Վարդապետներ, Վանականներ եւ Հոգեւորականներ։ Ս. Պատարագէն յետոյ Ամենապատիւ Վեհափառ Հայրապետը Ս. Խաչի առջեւ կատարեց Ս. Մկրտութեան Խորհուրդը Ս. Աւազանի վրայ։ Մկրտուեցան Ս. Էջմիածնի Ազգային Հոգեւոր Ճեմարանի Ուսանողներ Ռուբէն Ալեքսանդրեան եւ Գէորգ Ղազարեան։ Ս. Մկրտութենէն յետոյ Ամենապատիւ Վեհափառ Հայրապետը Ս. Խաչի առջեւ կատարեց Ս. Միւռոնի Օրհնութիւնը։ Ս. Միւռոնի Օրհնութենէն յետոյ Ամենապատիւ Վեհափառ Հայրապետը Ս. Խաչի առջեւ կատարեց Ս. Միւռոնի Օրհնութիւնը։ Ս. Միւռոնի Օրհնութենէն յետոյ Ամենապատիւ Վեհափառ Հայրապետը Ս. Խաչի առջեւ կատարեց Ս. Միւռոնի Օրհնութիւնը։

Ս. Էջմիածնի Ազգային Հոգեւոր Ճեմարանի Ուսանողներ Ռուբէն Ալեքսանդրեան եւ Գէորգ Ղազարեան մկրտուեցան Ս. Էջմիածնի Մայր Տաճարին մէջ

ԳԱՂԱՏԱՀԱՅՈՑ ԳԱՂԱՓԱՐԱԿԱՆ ԹԵՐԹ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՕՆԱՅՈՓՆԻՆ

ԹԻՖԼԻՍ, ՊԵՐՈՎ ՓՈՂՈՑ ՏՈՒՆ ԹԻՎ 345, ՊՕՏ ՊՈՍՏԱՅԻ ՀԱՍՑԵՈՎ

Հեռագրական հասցե՝ Թիֆլիս, Հայկական Օնայոփնին։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՕՆԱՅՈՓՆԻՆ

Ամենայն հարցերու համար, որոնք կը վերաբերին մեր թերթին, խնդրեցէք դիմել մեր գրասենեակը։

Ձեռագրերը չեն վերադարձուիր։

Անանուն նամակներ չեն ընդունուիր։

Հեղինակները պատասխանատու են իրենց գրածներուն համար։

Ձեռագրերը կրնան հրատարակուիլ կամ չհրատարակուիլ, առանց պատճառները հեղինակներուն հաղորդելու։

Հրատարակուած ձեռագրերը կրնան խմբագրական փոփոխութիւններ կրել

ՄԵՔԵՆԱ ՀԱՐԿԱՎՈՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՒ ՄՕՏԱԿԱ ԵՐԿՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ

ՄԵՔԵՆԱ ՀԱՐԿԱՎՈՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՒ ՄՕՏԱԿԱ ԵՐԿՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ

ՄԵՔԵՆԱ

ՀԱՐԿԱՎՈՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՒ ՄՕՏԱԿԱ ԵՐԿՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ

ՄԵՔԵՆԱ ՀԱՐԿԱՎՈՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՒ ՄՕՏԱԿԱ ԵՐԿՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ

ՄԵՔԵՆԱ

ՀԱՐԿԱՎՈՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՒ ՄՕՏԱԿԱ ԵՐԿՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ